

‘Amsterdam linksaf’

Voor een sociaal Amsterdam. Voorstellen tegen de tweedeling en de macht van het grote geld.

CONCEPT

Concept Verkiezingsprogramma SP Amsterdam 2022-2026

SP Amsterdam
Laurierstraat 165 hs
1016 PL Amsterdam

Telefoon 020-6372228
E-mail amsterdam@sp.nl
Internet amsterdam.sp.nl
Twitter @SP_Amsterdam
Instagram @SP_Amsterdam
Facebook facebook.com/SPAmsterdam

Inhoud

Inleiding	Amsterdam: die prachtige wereldstad met twee gezichten	4
Hoofdstuk 1	Betaalbaar wonen in fijne buurten	6
Hoofdstuk 2	Armoede bestrijden, dakloosheid oplossen	9
Hoofdstuk 3	Een aanvalsplan tegen 'ziekmakende ongelijkheid'	12
Hoofdstuk 4	De openbare ruimte is van ons allemaal	15
Hoofdstuk 5	Een veilige stad	18
Hoofdstuk 6	Energie van en met de mensen	21
Hoofdstuk 7	Een diverse stad waarin iedereen meedoet	24
Hoofdstuk 8	Het MKB als banenmotor van de buurt	26
Hoofdstuk 9	Een solidaire en democratische stad	28
Hoofdstuk 10	Volksverheffing voor iedereen	30
Hoofdstuk 11	De bereikbare stad	34

Amsterdam: die prachtige wereldstad met twee gezichten

Amsterdammers weten: Amsterdam is een geweldige stad. Een wereldstad die tegelijkertijd aanvoelt als een knus dorp. Omdat je elkaar tegenkomt op verwachte én onverwachte plekken. Omdat Amsterdammers lief en leed met elkaar delen, of dat nu is met de burens, op de markt, bij de sportclub of op het werk. Omdat we voor elkaar klaarstaan, zoals we hartverwarmend en massaal deden tijdens de coronacrisis. Toch zal niemand het ontkennen: de verschillen in de stad worden steeds groter. Amsterdam is steeds meer een stad met twee gezichten.

Amsterdam is ook de stad waar multimiljonairs met veel geweld tegen elkaar opbieden voor een penthouse in de Pontsteiger. Een stad waar het internationale bedrijfsleven expats laat neerstrijken die met behulp van belastingvoordelen voor meer dan tweeduizend euro in de maand een woning huren. De stad waar starters het nakijken hebben omdat beleggers voor hun neus de woningen weggapen. En Amsterdam is de plek waar jongeren uit Slotervaart en Tuindorp Oostzaan noodgedwongen in het ouderlijk huis blijven wonen omdat er te weinig sociale huurwoningen beschikbaar zijn.

Corona maakte de twee gezichten van Amsterdam nog eens extra zichtbaar. De coronacrisis heeft Amsterdam ongekend hard geraakt en veel mensen in diepe ellende gestort. Veel Amsterdammers zijn hun baan verloren en weten niet hoe ze rond moeten komen. In buurten als Floradorp en Ganzenhoef groeien de rijen bij de voedselbank. Vrijwilligers bij de voedselhulp vertellen ons het gevoel te hebben niet alle kinderen 'genoeg eten te kunnen toestoppen.'

Dit terwijl even verderop in de stad aan het Beursplein de winsten van een bedrijf als Ahold en supermarkt Albert Heijn door het dak schieten. Nog wranger wordt het wanneer je bedenkt dat er tientallen miljarden door brievenbusfirma's en trustkantoren aan de Zuidas worden doorgesluisd naar belastingparadijzen. En dat dit alles gebeurt terwijl 30.000 Amsterdamse kinderen in armoede opgroeien en 1 op de 4 Amsterdammers kampt met schulden. Schrikbarende getallen die als we niets doen door de coronacrisis alleen maar fors zullen toenemen.

De coronacrisis brengt de grote gezondheidsverschillen weer terug in de schijnwerpers. Amsterdammers met een migratie-achtergrond en lagere inkomens belanden vaker in het ziekenhuis met corona dan andere Amsterdammers. Het coronavirus drukt ons weer met de neus op de feiten. De plek waar je wieg staat of waar je woont is van grote invloed op je gezondheid. Amsterdammers uit Noord, Nieuw-West en Zuidoost met een lager inkomen en minder opleiding lijden vaker aan chronische ziekten, stress en andere gezondheidsklachten.

In het onderwijs laat Amsterdam ook steeds vaker twee gezichten zien. Heel Amsterdam gaat gebukt onder een lerarentekort en een onderwijscrisis. Maar in Nieuw-West, Noord en Zuidoost worden basisscholen hierdoor juist harder getroffen door het lerarentekort dan basisscholen in Zuid of stadsdeel Centrum.

De 'twee gezichten van Amsterdam' weerspiegelen de fundamentele ongelijkheid in onze stad. Als socialisten trekken we ten strijde om deze ongelijkheid de stad uit te bannen. In een socialistisch Amsterdam is wonen een recht en geen verdienmodel. Gezondheidsklachten die voortkomen uit schulden, armoede of stress horen hier niet thuis in een socialistische stad. Iedereen verdient de kans om gezond oud te worden of je nu in Zuidoost of in Oud-Zuid woont. En alle kinderen verdienen een fijne juf of meester voor de klas of ze nu opgroeien in Osdorp of in stadsdeel Centrum.

Daarom zet de SP in op radicale oplossingen. Er gaat niet één sociale huurwoning van een corporatie meer de markt op. Amsterdam gaat alle sociale huurwoningen die verkocht dreigen te worden door woningcorporaties opkopen. Ook worden alle mogelijkheden benut om sociale huurwoningen van particuliere verhuurders op te kopen als de woningen een dure huur dreigen te krijgen. Zo blijven woningen beschikbaar en betaalbaar voor jongeren

uit Slotervaart en Tuindorp Oostzaan of voor de leerkracht uit Osdorp die dichtbij zijn of haar school wil wonen.

In kwetsbare buurten lanceren we samen met de Buurtteams, de GGD en andere betrokken een aanvalsplan tegen 'ziekmakende ongelijkheid.' Iedereen verdient het om gezond oud te worden. Bij het bestrijden van 'ziekmakende ongelijkheid' mag de armoedebestrijding niet ontbreken. Het aantal Amsterdamse gezinnen dat in aanmerking komt voor schoollaptops, een vergoeding voor de contributie van de sportclub, dagjes uit en andere minimavoorzieningen wordt daarom uitgebreid naar 130% van het sociaal minimum. Niet één kind mag in armoede opgroeien. Ook gaat Amsterdam de (private) schulden van toelagenouders overnemen, zodat deze Amsterdammers eindelijk echt een nieuwe start kunnen maken.

Deze en andere voorstellen tref je hier in ons verkiezingsprogramma. Zodat je weet waar je de SP de komende vier jaar op kunt aanspreken en waar wij ons hard voor maken. Samen met de Amsterdammers gaat de SP de komende jaren de strijd aan voor een socialistisch Amsterdam. Strijd je met ons mee?

CONCEPT

Hoofdstuk 1: Betaalbaar wonen in fijne buurten

De ongelijkheid in Amsterdam is te groot. Als dat érgens tot uiting komt dan is het wel rondom het onderwerp wonen. Aan de bovenkant zit er een kleine groep die het goed heeft en die almaar vermogender wordt. Beleggers die woningen hebben opgekocht en voor enorme bedragen verhuren. Makelaars en verkopers die likkebaardend toekijken hoe woningzoekenden tegen elkaar opbieden en de gekste prijzen moeten betalen voor een huis. Aan de andere kant zijn er de woningzoekenden die jaren op de wachtlijst moeten staan voor ze een keer kans maken op een huis en uit hun buurt worden verdrongen doordat alleen nog rijke mensen een huis kunnen bemachtigen. Of jonge mensen die bakken met geld moeten betalen om tot hun 35^e op kamers te moeten wonen. Kortom: rijke mensen worden via vastgoed rijker over de rug van een grote groep Amsterdammers steeds meer moet betalen voor steeds kleinere woningen. Dit moet anders. Wonen is een mensenrecht en de dikte van je portemonnee mag niet bepalen of je in Amsterdam kan wonen.

Trots op de sociale woningbouw: geen sociale huurwoningen meer de markt op

We zijn trots op de sociale woningbouw in Amsterdam en willen die fors uitbreiden. Er verdwijnt geen sociale huurwoning meer de markt op, verkoop wordt uitgebannen. Zolang de corporaties daarvoor met hun rug tegen de muur staan door de verhuurderheffing, gaat de gemeente corporatiewoningen opkopen. Het beheer van die woningen kan worden uitbesteed. Ook willen we alle mogelijkheden benutten om sociale huurwoningen van particuliere verhuurders die hoge huren dreigen te worden op te kopen. In de nieuwbouw moet er net zoveel sociale huur bij als het deel van de Amsterdamse bevolking dat daarop is aangewezen. Daarom moeten corporaties minstens 2500 sociale huurwoningen per jaar bouwen, en we zorgen ervoor dat daarvoor voldoende bouwplekken zijn. Zo voorkomen we dat Amsterdammers de stad uit moeten omdat hun inkomen niet hoog genoeg is. Daarbovenop moeten er voldoende middensegmentwoningen komen die plek bieden aan mensen met een iets hoger inkomen die, zolang Nederland werkt met rigide neoliberale inkomenseisen, niet terecht kunnen in een sociale huurwoning.

Beleggers de stad uit

We willen dat huizen niet langer een verdienmodel zijn. We gaan beleggers op de koopmarkt maximaal tegenwerken, en ze verbieden huizen op te kopen om voor veel geld te verhuren. Zo voorkomen we dat koopwoningen voor de neus van gewone woningzoekenden worden weggekaapt (die ze vervolgens voor veel geld mogen betrekken als huurwoning). Voor bestaande beleggerswoningen moet de huurprijsbescherming worden uitgebreid om te voorkomen dat bij een verhuizing de huur door het dak gaat.

Gemengde wijken, voorrang voor buurtbewoners

Veel partijen willen goedkope woningen slopen en er dure voor terugbouwen. De SP draait het om: we moeten in bestaande wijken dure woningen goedkoper maken. Daarvoor gaan we de opkoopbescherming invoeren, maar ook is het nodig dat het Rijk snel komt met huurprijsmaximering voor bestaande huizen. In wijken met veel goedkope woningen houden we het aantal betaalbare woningen op peil. Hierbij komt er voorrang voor bewoners uit de buurt die willen doorstromen naar een beter passende woning. We zorgen dat op meer plaatsen in de stad tenminste een kwart van de nieuwe huurwoningen door middel van voorinschrijving wordt toegewezen aan inwoners uit het stadsdeel en onderzoeken of dit ook kan bij koopwoningen. We gaan dit percentage voorrang voor wijkbewoners verhogen. We zetten de ontwikkelbuurtaanpak voort waarbij we geld van de gemeente met voorrang investeren in de buurten die het moeilijkst hebben. We verbeteren deze buurten voor de huidige bewoners, en voorkomen dat bewoners door 'gentrificatie' hun buurt kwijtraken.

Huurders de baas

We bieden ruim baan voor woningcoöperaties in het sociale en middeldure segment waar de bewoners zelf de eigenaar of beheerder zijn van hun woongebouw, en samen bepalen hoe bijvoorbeeld de binnentuin eruit ziet of hoe de huizen onderhouden worden. Zo maken we commerciële of grote, bureaucratische verhuurbedrijven overbodig. Dit kan door woonblokken van corporaties over te dragen aan coöperaties, of door nieuwbouwgrond exclusief te reserveren voor coöperaties. Nieuwe huizen in het middensegment worden zoveel mogelijk als coöperatie ontwikkeld.

Gezinswoningen beschermen, kamerverhuur betaalbaar: We beschermen de woningvoorraad door de quota voor verkamering in wijken te halveren. In wijken waar bewoners bovendien overlast ervaren moet ook een stop op nieuwe verkamering mogelijk worden. Bestaande vergunde situaties mogen blijven bestaan, geen huurder mag op straat worden gezet. Via door de gemeente gesubsidieerde huurdersondersteuning helpen we kamerhuurders hun recht te halen: vaak betalen ze veel meer huur dan volgens het puntenstelsel mag.

We bouwen geen penthouses en grote villa's meer: We bouwen geen huizen die groter zijn dan 200m². Er is woningnood, dus we moeten bouwen voor de gewone woningzoekenden en niet voor mensen die zo nodig buitengewoon veel schaarse ruimte voor zichzelf willen opeisen.

Terughoudend met sloop: Woningen zijn hard nodig. We gaan daarom terughoudend om met sloop. Dat kan alleen als een woning in bouwkundig zeer slechte staat is of dat er aanzienlijk meer woningen op die plek terug kunnen komen en de oude bewoners het met die plannen eens zijn. In alle gevallen moet er bij sloop minstens evenveel betaalbaar teruggebouwd worden, in aantallen woningen én in oppervlakte.

Toeristenverhuur verder aan banden: Verhuur van woonruimte aan toeristen stuwt de huizenprijzen op terwijl de buren met de overlast zitten. Daarom is onze inzet het verbod op vakantieverhuur uit te breiden naar alle gebieden waar bewoners aangeven overlast te ervaren.

Wonen in een goed huis: Iedereen verdient een goed onderhouden woning, en de gemeente moet zich daar tegenaan blijven bemoeien. We zetten daarom het gemeentelijke programma woningkwaliteit voort. Met dat programma bestrijden we achterstallig woningonderhoud en schimmelwoningen. Waar huisbazen weigeren mee te werken neemt de gemeente het beheer van de woning over. Bij grootschalige renovaties hebben bewoners inspraakrecht en moet minimaal 70% van de huurders de plannen steunen. We maken afspraken met corporaties dat op enkele uitzonderingen na, alle sociale huurwoningen binnen enkele jaren mechanische ventilatie hebben en dubbel glas.

Vaste huurcontracten: We gaan de wildgroei aan tijdelijke huurcontracten tegen. Verhuurders die een tijdelijk huurcontract verstrekken, zouden er medeverantwoordelijk voor moeten zijn dat de huurder aan het einde van het contract weer een geschikte woning kan betrekken.

Meer rolstoelwoningen: De wachtlijst voor betaalbare rolstoeltoegankelijke woningen is enorm lang. Door in te zetten op nieuwbouw én creatieve oplossingen te organiseren via verbouwingen in de bestaande bouw, moeten we het tekort snel aanpakken en wegwerken. Het feit dat je in een rolstoel zit mag er niet toe leiden dat je nog eens extra de pineut bent bij het zoeken van een plek om te wonen.

Huizen loodvrij: Elke woning moet zo snel mogelijk vrij zijn van loden waterleidingen. Want lood in het drinkwater is schadelijk voor de hersenen van kleine kinderen. Het Rijk moet snel komen met een verbod op die leidingen. Tot die tijd helpen we via alternatieve juridische routes om eigenaren zover te krijgen de leidingen te vervangen.

Huisjesmelkers aanpakken: Particuliere verhuurders die een loopje nemen met de volkshuisvesting door bijvoorbeeld te hoge huren (op basis van wat een redelijke huurprijs zou zijn voor alle woningen) of achterstallig onderhoud worden door de gemeente actief tegengewerkt. We voeren een verhuurvergunning in, waardoor we huisjesmelkers kunnen weren.

Grond in gemeenschappelijke handen: de gemeente blijft eigenaar van de grond in Amsterdam, gemeentelijke grond wordt niet verkocht.

Discriminatie woningmarkt uitbannen: Het is onacceptabel dat verhuurders menen te kunnen discrimineren bij het zoeken van een bewoner van hun pand, maar toch blijkt elke keer weer uit onderzoek dat het vaak gebeurt. Verhuurders die zich hier vaker schuldig aan maken verbieden we om nog woningen te verhuren.

Leegstand aanpakken en beboeten: we maken maximaal gebruik van de mogelijkheden om leegstand van woonruimte te beboeten en aan te pakken. Daarom breiden we de handhaving uit. Er is geen enkele reden dat een woning langer dan een paar maanden leegstaat als een oude bewoner is vertrokken.

Verbod op 2^e woning: zo lang er zoveel mensen zijn zónder woning, is het nergens voor nodig dat er mensen zijn die een tweede woning hebben in Amsterdam, een pied-a-terre. We verbieden het hebben van een tweede woning in Amsterdam waar niemand hoofdverblijf heeft, zodat al deze woningen beschikbaar komen voor woningzoekenden.

Woningen verduurzamen: woningen die slecht geïsoleerd zijn moeten snel aangepakt worden. Verhuurders krijgen pas nieuwe bouwlocaties als ze aangeven hoe ze ook alle woningen met een slechte woningkwaliteit aanpakken.

'huisje klaar, straatje klaar': We knappen tegelijk met het opknappen van woningen ook de woonbuurten op. Mensen moeten zich niet alleen in hun huis thuis voelen, maar ook in hun buurt.

Ontwikkelbuurten vooruit helpen: in onze rijke stad zijn ook nog teveel wijken waar die rijkdom niet gevoeld wordt. We zetten een volgende stap in de aanpak van de Ontwikkelbuurten. We gaan met prioriteit hier het gemeentelijke geld uitgeven. De openbare ruimte, speeltuinen, parken en sportvelden worden hier de besten van Amsterdam. Daarnaast zorgen we dat in deze wijken beduidend meer sociale voorzieningen als wijkcentra, werkloketten en schuldhulpverlening is.

Hoofdstuk 2: Armoede bestrijden, dakloosheid oplossen

De kloof tussen rijk en arm in Amsterdam neemt toe. In Amsterdam groeien 30.000 kinderen op in armoede. In buurten als de Bijlmer en Slotermeer groeit bijna één op de vijf kinderen op in een arm huishouden. In totaal kent Amsterdam maar liefst 70.000 arme huishoudens. Dit zijn veel eenoudergezinnen, uitkeringsgerechtigden, of Amsterdammers met een klein pensioen die het voor corona al moeilijk hadden om de eindjes aan elkaar te knopen. Door de coronacrisis is een nieuwe groep Amsterdammers ontstaan die noodgedwongen moet aankloppen bij de voedselbank: zzp'ers en mensen met flexcontracten. Deze groep is vrij breed: van de keukenhulp in het restaurant en de zzp'er in de cultuursector tot de taxichauffeur uit Nieuw-West die rondrijdt als 'schijnzelfstandige'.

Geen enkele Amsterdammer zou in armoede moeten leven, en alle Amsterdammers hebben recht op een uitgangspositie die hen in staat stelt hun dromen te realiseren en volwaardig deel uit te maken van onze stad. Een van de beste maatregelen om Amsterdammers uit de armoede te halen is baan zekerheid en het verhogen van het minimumloon naar 14 euro per uur. Niet alleen zorgt dit voor hogere lonen, ook de AOW en andere aan het minimumloon gekoppelde uitkeringen zullen dan stijgen. In de Tweede Kamer blijven we als socialisten dan ook strijden voor hogere lonen en meer bestaanszekerheid. Ook blijven we strijden voor het afschaffen van de kostendelersnorm, een korting op de uitkering wanneer mensen samenwonen. In de tussentijd pakt Amsterdam het bestrijden van armoede lokaal voortvarend op met daadkrachtig beleid:

Armoedebestrijding uitbreiden naar 130 % sociaal minimum

Op voorspraak van de SP is tijdens de coronacrisis zo'n 12 miljoen extra uitgetrokken voor armoedebestrijding. Dit is echter niet genoeg. Forse investeringen blijven hard nodig. Eerder is mede met dank aan de SP het recht op minimavoorzieningen uitgebreid naar 120% van het wettelijk sociaal minimum. We zetten een stap extra en maken daar nu 130% van. Amsterdammers met weinig geld en werkende Amsterdammers die net iets boven bijstandsniveau verdienen kunnen dan aanspraak maken op tegemoetkomingen als laptops voor schoolgaande kinderen, een vergoeding voor de contributie van de sportclub of gratis lidmaatschap van de OBA. Het vergroten van de doelgroep naar 130% van het sociaal minimum laten we ook gelden voor toekomstige armoederegelingen.

Voedselhulpprojecten ondersteunen

Van buurthuis Archipel in Oost, Voedselbank Floradorp in Noord en *Stichting Carabic* en *Stichting Hoop voor Morgen* in Zuidoost, overal in de stad zijn 'informele voedselbanken' ontstaan waar vrijwilligers maaltijden en boodschappen verstrekken aan Amsterdammers in nood. Op initiatief van de SP heeft stadsbestuur ruim een miljoen euro beschikbaar gesteld om deze 'informele voedselbanken' te ondersteunen. De gevolgen van de coronacrisis zijn echter niet voorbij. Daarom wil de SP de informele voedselhulp zowel praktisch als financieel blijven steunen. Het stadsbestuur stelt zich dienstbaar en faciliterend op. Hierbij kan gedacht worden aan hulp bij het vinden van een geschikt onderkomen voor de uitgifte en een opslagruimte. Ook kan geld beschikbaar worden gesteld voor busjes en transportkosten. Bij het verwerken van de grote hoeveelheden afval die vaak bij voedseluitgifte komt kijken kan de gemeente de helpende hand toesteken.

Iedere dakloze 'zelfredzaam of niet' verdient hulp en opvang

Onder de kabinetten Rutte is het aantal dak en thuislozen de afgelopen tien jaar in Nederland verdubbeld naar zo'n 40.000 mensen. Nieuw is de grote groep zogenaamde 'economisch daklozen.' Amsterdammers die wel een baan en een inkomen hebben, maar geen dak boven hun hoofd. Ze hopen vaak van plek naar plek, slapen op campings, bij familie en bekenden of verblijven in de daklozenopvang. Deze groep krijgt nu veel te weinig hulp vanuit de overheid. De term 'zelfredzaam' werkt vaak negatief, omdat mensen die dit 'stempel' krijgen weinig of geen hulp meer krijgen aangeboden en de kans lopen af te glijden. Die zelfredzaamheid werkt zo op termijn als een nadeel. Dat beleid passen we aan. Iedere Amsterdammer die op straat komt te staan, 'zelfredzaam' of niet, verdient adequate hulp en begeleiding van de gemeente.

Amsterdam neemt de schulden over van gedupeerde toeslagenouders

De compensatie vanuit de Rijksoverheid voor de gedupeerden in het schandaal van de kinderopvangtoeslag laat nu al veel te lang op zich wachten. Na jarenlang van stress en onzekerheid hebben de gedupeerden recht op rust en zekerheid. Daarom wachten we niet langer tot het Rijk en de Belastingdienst met een oplossing over de burg komen. Amsterdam gaat proactief en eigenhandig de publieke én private schulden van toeslagenouders overnemen door inzet van de kredietbanken.

Kinderarmoede bestrijden: Ruim 30.000 Amsterdamse kinderen groeien op in armoede. Kinderen mogen niet de dupe zijn van de kleine beurs van hun ouders. Daarom kunnen Amsterdamse kinderen van wie de ouders weinig geld hebben sporten en diplomazwemmen via het *Jeugd sportfonds Amsterdam*. Via de Stadspas kunnen ze lid worden van de muziekschool, culturele uitjes ondernemen, en aanspraak maken op een tegemoetkoming voor speelgoed en kleding.

Schulden bij jongeren overnemen: Met dank aan de SP is het stadsbestuur deze periode begonnen met het overnemen van schulden bij jongeren tot 27 jaar. Jongeren worden zo verlost van een woud aan particuliere schuldeisers en kunnen hun schuld naar draagkracht aflossen. Dit beleid zetten we door. Het geeft jongeren hun toekomst terug.

Kwaliteitseisen bij bewindvoerders: De gemeente gaat hogere kwaliteitseisen stellen strenger toezien op het werk van bewindvoerders. Het is volstrekt onacceptabel dat er bewindvoerders bestaan die kwetsbare Amsterdammers van de regen in de drup helpen door schulden niet goed aan te pakken, maar juist te laten oplopen.

Briefadres vergemakkelijken: De eerste stap om als dakloze je leven weer terug op de rit te krijgen is vaak het hebben van een briefadres. Het adres is nodig om aanspraak te kunnen maken op financiële hulp. Maar de drempels voor het krijgen van een briefadres zijn nu te hoog. Een briefadres aanvragen via de gemeente kan op dit moment alleen in de Jan van Galenstraat. Dit gaan we uitbreiden. In alle stadsdelen, om te beginnen in Noord en Zuidoost, komen plekken waar daklozen via de gemeente een briefadres kunnen krijgen.

Dierenarts voor minima:

De tegemoetkoming in de kosten voor de dierenarts voor mensen met weinig geld wordt voortgezet.

Schoollunch:

Scholen die zelf initiatief nemen om een gezamenlijk ontbijt of een lunch te organiseren op school krijgen praktische en financiële steun van de gemeente.

Gratis fietsles en fietsreparaties:

Amsterdam is een fietsstad. Fietsen is niet alleen leuk en gezond, het bespaart ook veel geld op een auto of het openbaar vervoer. Daarom bieden we iedereen die het fietsen nog onvoldoende onder de knie heeft gratis fietsles aan. Daarnaast komt er een fietsreparatieregeling waar minima met een kleine beurs gebruik van kunnen maken om hun fiets gratis te laten repareren tot een bedrag van 100 euro.

Kledingbank en kledingbibliotheek:

We ondersteunen initiatieven zoals “Hebben & houwen” – een kledingbank waar je twee keer per jaar gratis kleding kan afhalen wanneer je ingeschreven staat bij de voedselbank. Ook kledingbibliotheken, waar mensen een nieuwe outfit kunnen halen in ruil voor een oude, worden gestimuleerd en ondersteund.

Hoofdstuk 3: Een aanvalsplan tegen 'ziekmakende ongelijkheid'

Uit landelijke cijfers weten we dat lager opgeleiden zes jaar eerder doodgaan dan hoger opgeleiden. Mensen met een theoretische opleiding leven aanzienlijk langer in goede gezondheid dan praktisch opgeleiden. De coronacrisis brengt de grote gezondheidsverschillen tussen Amsterdammers weer terug in de schijnwerpers. Amsterdammers met een migratie-achtergrond en een laag inkomen belanden vaker in het ziekenhuis met corona dan andere Amsterdammers. Inwoners uit Noord, Nieuw-West en Zuidoost 'met een lager inkomen en minder opleiding' lijden vaker aan chronische ziekten, stress en andere gezondheidsklachten.

In een wijk als Slotervaart ligt het percentage Amsterdammers dat lijdt aan een chronische ziekte als diabetes vier keer zo hoog als het aantal inwoners met suikerziekte in stadsdeel Centrum. In de Waterlandpleinbuurt en omgeving in stadsdeel Noord komen hart- en vaatziekten bijna twee keer zo vaak voor als in de rest van Amsterdam. En inwoners van de Bijlmer of Osdorp hebben dubbel zo vaak last van 'ernstige psychische klachten' in vergelijking met Amsterdammers uit Oud-Zuid.

Overgewicht en obesitas bij jongeren in buurten als Geuzenveld en Osdorp bijna twee keer zo vaak voor dan bij jongeren uit Oud-Zuid of Buitenveldert. Onderzoek van de GGD laat zien dat basisschoolkinderen uit de Vogelbuurt in Noord of Bos en Lommer in West mentaal opvallend vaak minder goed in hun vel dan leeftijdsgenootjes uit Oud-Zuid of het Centrum

Dat de plek waar je opgroeit in Amsterdam van grote invloed is op je gezondheid wordt nog het meest duidelijk door cijfers over de kans op ziekte en sterfte bij geboorte. De kans op ziekte of sterfte rond de geboorte van nieuwe Amsterdammertjes is in de stadsdelen Nieuw-West, Noord en Zuidoost aanzienlijk hoger dan in de rest van Nederland. In Zuidoost is de kans op overlijden bij geboorte zelfs twee keer zo groot.

Aanvalsplan in de buurt tegen 'ziekmakende ongelijkheid'

Iedere Amsterdammer moet gezond oud kunnen worden, ongeacht je afkomst, werk of opleiding. Het is onaanvaardbaar dat onze Amsterdamse schoonmakers, postbezorgers, vuilnismannen en andere 'onmisbaren' eerder doodgaan en minder gezonde levensjaren voor de boeg hebben door sociaaleconomische ongelijkheid. Daarom gaat Amsterdam samen met de Buurtteams, de GGD en andere betrokken een aanvalsplan lanceren tegen 'ziekmakende ongelijkheid.' Omdat veel gezondheidsproblemen voortkomen uit omstandigheden als slechte huisvesting, schuldenproblematiek en werkloosheid, richten we ons niet alleen op preventie, maar ook op het bestrijden van sociaaleconomische ongelijkheid.

Naar het idee van de Ontwikkelbuurtenaanpak selecteren we kwetsbare buurten in Nieuw-West, Noord en Zuidoost waar we met voorrang investeren in preventie en gezondheid. We maken een aanvalsplan toegespitst op de wijk. Zo kan het bereik van het *Jeugd Sport Fonds* in de Bijlmer worden vergroot om meer jongeren de kans te geven om te sporten. In een wijk als Geuzenveld/Slotermeer kan met de aanpak van achterstallig onderhoud en schimmelwoningen veel stress over de woonsituatie worden weggenomen. Huurders verdienen het te leven in gezonde huizen. Minimaregelingen waar ouders met een kleine beurs aanspraak kunnen maken op schoollaptops of een vergoeding voor diplomazwemmen worden uitgebreid.

Op het gebied van preventie maken we onder andere extra geld vrij voor een programma als *De eerste 1000 dagen aanpak* - waarbij we ouders van pasgeboren kinderen uit kwetsbare buurten bijstaan. Een programma als de *Amsterdamse Aanpak Gezond Gewicht* wordt uitgebreid.

Een Stedelijke thuiszorg organisatie

Iedere Amsterdammer heeft recht op goede zorg. Daarom halen we de marktwerking uit de zorg en brengen de zorg terug in publieke handen. De afgelopen periode zijn de eerste stappen gezet met het afschaffen van de marktwerking door zorgcoöperaties op te richten. Niet 'de manager, de winst of de kloktijd' moeten bepalen hoeveel zorg een Amsterdammer krijgt. De macht moet weer terug in handen van de zorgprofessionals en de cliënten. De komende jaren schaffen we de marktwerking werkelijk af. We vervangen alle commerciële thuiszorgaanbieders in Amsterdam door één stedelijke thuiszorgorganisatie voor hulp bij het huishouden. Deze zet zich in voor meer ondersteuning van oude, zieke en kwetsbare Amsterdammers die nog thuis wonen. Goede thuiszorg in de wijk, baanbehoud en goede arbeidsvoorwaarden voor het thuiszorgpersoneel gaan daarbij hand in hand.

Amsterdamse hulpmiddelencentrale

Niet alleen in de thuiszorg en de hulp bij huishouden maar ook in de hulpmiddelenzorg stoppen we met marktwerking. Het recente faillissement van hulpmiddelenleverancier *HMC* laat zien de commerciële markt faalt. Doordat de zorgonderneming failliet ging moesten kwetsbare mensen lang wachten op reparatie of levering van hun scootmobiel, rolstoel of driewiel fiets. Daarom gaan we ook de hulpmiddelenzorg terug brengen in publieke handen en richten een Amsterdamse hulpmiddelencentrale op. De Amsterdamse ROC 's leiden jongeren op die bij deze organisaties aan de slag gaan.

Zorgbuurthuizen in Amsterdam

Het kabinet Rutte-Asscher heeft een aantal jaar geleden besloten dat de verzorgingshuizen dicht moesten en ouderen langer thuis moeten blijven wonen. Veel verzorgingshuizen zijn gesloten en verdwenen. Denk aan *Bernardus* aan de Marnixstraat of het *Willem Drees* verpleeghuis in Oost. Nu de verzorgingshuizen er niet meer zijn, zien veel mensen in dat dit een foute keuze is geweest. Veel ouderen willen of kunnen helemaal niet zelfstandig thuis wonen en wonen liever in een beschermde omgeving. Maar nu hebben deze ouderen geen keuze meer. Zij kunnen nu alleen nog naar het verpleeghuis als het écht niet meer gaat, of naar een zorginstelling waar ze flink voor moeten bijbetalen.

We geven Amsterdamse ouderen daarom weer de mogelijkheid om samen oud te worden in het zorgbuurthuis, een kleinschalige woonvorm waarbij ouderen van hun oude dag kunnen genieten in hun eigen buurt. Vast personeel en vaste gezichten maken de zorg persoonlijk. Een plek in het zorgbuurthuis is niet afhankelijk van de dikte van je portemonnee, maar betaalbaar voor iedereen. Zorgbuurthuizen worden publiek gefinancierd. Want iedereen heeft recht om in de eigen buurt, met het vertrouwde sociale netwerk oud te kunnen worden.

Huisartsenzorg in de buurt: Door de gekte op de vastgoedmarkt is het voor huisartsen en andere zorgverleners steeds moeilijker om voldoende en betaalbare praktijkruimten te huren. Daarom gaat Amsterdam als gemeente de huisvesting van huisartsen actief ter hand nemen. We helpen en faciliteren huisartsen bij het vinden van betaalbare praktijkruimten.

Goede mondzorg voor ieder kind: Voor tienduizenden Amsterdamse kinderen is het nog altijd niet vanzelfsprekend dat ze voor de controle van hun (melk)gebit een tandarts zien. Daarom blijven we het goede werk van *Jeugd Tandverzorging Amsterdam* die jaarlijks zo'n 170 basisscholen bezoekt ondersteunen. Goede mondzorg moet voor ieder kind vanzelfsprekend zijn.

Bewegen op school: Goed bewegingsonderwijs is belangrijk. We blijven daarom investeren in vakleerkrachten voor gymles op de basisschool. Daarnaast trekken we flink wat geld uit voor het opknappen en verbeteren van gymzalen bij scholen. Ieder Amsterdammertje moet veilig leren zwemmen, daarom blijft de gemeente gratis schoolzwemmen organiseren.

Bescherm de spoedeisende hulp: De afgelopen jaren is er stevig bezuinigd op de spoedeisende hulp in Amsterdam, waardoor ambulances soms niet terecht kunnen bij een ziekenhuis. Dat is onbestaanbaar. Er mogen geen spoedeisende hulpdiensten meer uit Amsterdam verdwijnen. Als een spoedeisende hulpdienst toch dreigt te verdwijnen dan grijpt het stadsbestuur in.

Steun voor initiatieven uit de buurt: We stimuleren maatschappelijke initiatieven uit de buurt. Zo kunnen daklozen in de Haarlemmerbuurt die het groen verzorgen en de straten schoon houden gecontracteerd worden door gemeente. Geen onbetaalde dagbesteding maar werk dat door iedereen gewaardeerd wordt en een opstapje kan zijn naar ander regulier werk.

Waardering voor mantelzorgers: Mantelzorgers zijn van onschatbare waarde voor de samenleving. Ze krijgen en verdienen meer waardering in materiële en financiële zin.

Sporten met een beperking: De uitleenservice voor mensen met een beperking die een hulpmiddel nodig hebben zoals een handbike of een sportrolstoel wordt uitgebreid. Ook zet Amsterdam zich in om sportevenementen voor mensen met een beperking naar de stad te halen als stimulans en inspiratie voor de gehandicapten sport.

Midzomer Mokum: Het Midzomer Mokum programma, speciaal in het leven geroepen in coronatijd, blijven we ook 'na de coronatijd' organiseren. Alle jongeren en kinderen verdienen een fijne zomervakantie en kunnen daarom gratis meedoen aan allerlei cultuur sport en spelactiviteiten.

Hoofdstuk 4: De openbare ruimte is van ons allemaal

Een tijdje terug werd bekend dat een groep ondernemers en musea een gigantisch reuzenrad wilde plaatsen in het Oosterdok nabij het NEMO museum. Naar het voorbeeld van Londen Eye zou Amsterdam zijn eigen 'mega reuzenrad' krijgen om nog meer dagjesmensen en toeristen naar de stad te trekken. Met succes kwamen omwonenden en binnenstadbewoners hier tegen in opstand. De komst van het reuzenrad ging niet door en Amsterdam bleef een nieuwe 'permanente kermisattractie bespaard.'

Het verhaal van het reuzenrad bij Oosterdok staat niet op zich zelf. Onze buurten, pleinen en stoepen staan onder druk van toeristen, terrasbazen en reclameborden, en onze parken worden veel te vaak afgesloten voor commerciële evenementen waar je alleen met een duur ticket naartoe kan. De belangen van bewoners leggen het af tegen de macht van de commercie en het grote geld. De coronacrisis zorgde voor een korte pauze, maar weinig lijkt erop te duiden dat in de toekomst het massatoerisme niet gewoon in volle kracht weer op gang komt.

De SP wil de openbare ruimte ten dienste stellen van ons allemaal om de leefbaarheid te beschermen. Dat betekent dat het belang van de bewoners voor gaat op het belang van toeristen. Daarnaast is er onder Amsterdammers een roep om meer kwalitatief groen in de stad. Amsterdam is van oudsher een groene stad, maar dat staat onder druk. We moeten groen niet alleen beschermen, maar we moeten de stad radiaal groener maken. Daar worden de bewoners gelukkiger van, het maakt de stad leefbaarder, en biedt ruimte aan de biodiversiteit.

Geef de stad terug aan bewoners

In de strijd om de openbare ruimte maakt de SP duidelijke keuzes. We kiezen niet voor het grote geld maar voor de bewoners. We maken een aanvalsplan om het massatoerisme terug te dringen. In lijn met het oorspronkelijke volksinitiatief *Amsterdam heeft een keuze* stellen we een grens aan het aantal toeristische overnachtingen van 14 miljoen. Bij het overschrijden van deze grens ondernemen we actie om de leefbaarheid te bevorderen en het aantal toeristen terug te dringen. Denk hierbij aan maatregelen als het verhogen van de toeristenbelasting en het uitbreiden van de regulering van verhuur via websites als Airbnb. Via het gemeentelijke aandeel in Schiphol verminderen we het aantal budgetvluchten.

Nieuw stadsbos

Amsterdam heeft er de afgelopen jaren heel veel inwoners bijgekregen, buiten de coronacrisis zo'n 10.000 per jaar. Dat betekent dat er ook natuur bij moet komen. De SP wil daarom dat er een nieuw stadsbos komt bij Amsterdam, bijvoorbeeld op een plek die nu nog gebruikt wordt voor kolenoverslag in de haven, of voor de bio-industrie aan de stadsgrenzen. Een nieuw stadsbos geeft Amsterdammers de rust en ruimte om te ontsnappen aan de drukte van de stad, het geeft flora en fauna de ruimte om tot bloei te komen, en bovendien zijn bomen de beste vorm van CO₂-opslag die er bestaat en helpen ze klimaatverandering tegen te gaan.

Evenementen in dienst van de bewoners

Het park is de achtertuin voor veel Amsterdammers en daarmee de plek om te ontspannen en tot rust te komen. Parken zijn er dan ook in eerste instantie voor de bewoners. Daar horen geen commerciële festivals thuis, in tegenstelling tot buurtfestiviteiten op beperkte schaal. Festivals kunnen op plekken als parkeerplaatsen of bedrijventerreinen worden gehouden, waarbij we om de buurt te beschermen per locatie een maximum aantal evenementendagen vaststellen.

Stoepen en pleinen van ons allemaal

Tijdens de coronapandemie zijn veel terrassen tijdelijk uitgebreid zodat horecaondernemers nog wat omzet konden draaien. Dat was prima voor even, maar het is niet de bedoeling dat deze 'tijdelijke uitbreiding' permanent wordt. Iedereen moet op een plein kunnen zitten zónder te hoeven consumeren. Als de beperkende corona-maatregelen zijn verdwenen worden de terrassen teruggebracht tot de omvang van vóór de coronapandemie. In woonbuurten binnen de ring A10 komen niet nog meer commerciële terrassen.

Minder hotels, meer wonen: Er komen geen nieuwe hotels meer bij. Bestaande hotels worden gestimuleerd om hun hotel om te bouwen naar woonruimte of andere maatschappelijke functie.

Amsterdam is geen pretpark: Onze stad is een plek waar mensen wonen, werken, en leven. Dat betekent dat we niet meewerken aan commerciële ellende zoals een reuzenrad of onbenullige huursteps voor hordes toeristen.

Reclame aan banden: Onze stad is te mooi om te vervuilen met reclame en commercie in de openbare ruimte. Megareclame op steigerdoeken blijft verboden, net als reclameborden met bewegend beeld. We willen af van losstaande borden op een stoep die puur en alleen dienen om reclame te maken.

Schone openbare ruimte: Amsterdam is op veel plekken te vies. Een oplossing daarvan begint met een gemeentelijke afvalophaaldienst die op orde is. Zo zijn er meer karton/papierbakken nodig. Er moet vaker en op betere momenten worden geleegd. We spreken ook Amsterdammers aan om hun steentje bij te dragen. Mensen die hun afval naast de bak op straat zetten of grofvuil dumpen op de verkeerde dag krijgen daarvoor sneller een boete. Bedrijven die de regels overtreden pakken we daarbij hard aan.

Radicaal vergroenen: Bomen en bloeiende plantsoenen geven de openbare ruimte een prettiger aanzien. Het groen vangt overtollig water op, zorgt voor verkoeling bij heet weer, zuivert de lucht en zorgt voor biodiversiteit. Amsterdam kan hier veel meer van gebruiken, in de nieuwbouw én in bestaande buurten. Het aantal bomen in Amsterdam wordt verder uitgebreid. Er komen zo mogelijk bomen in alle Amsterdamse straten.

Meer speeltuinen: Er komen in de stad tientallen nieuwe speeltuinen bij, we bekijken samen met bewoners waar die nodig zijn. Deze worden zo ingericht dat ze ook toegankelijk zijn voor kinderen met een beperking.

Groene initiatieven ondersteunen: De subsidieregelingen voor postzegelparkjes op nu nog verharde openbare ruimte, gevel- en daktuinen worden voortgezet zodat we samen met bewoners de stad vergroenen. Dak- en geveltuinen en groene gevels moeten voor extra groen zorgen.

Groene daken: we verplichten het gebruik van onbenutte daken voor een groen dak of zonnepanelen. Daktuinen op grote gebouwen worden openbaar toegankelijk.

Groennormen halen: Er bestaat een norm voor de minimale hoeveelheid 'gebruiksgroen' in nieuwe woonbuurten: 16 vierkante meter per woning, naast 6 vierkante meter overig groen, zoals dak- en binnentuinen. Die norm wordt nog niet in alle nieuwbouwplannen gehaald. Dat moet van nu af aan wel gebeuren.

Voedselbossen erbij: Naar het voorbeeld in Bijlmer-Oost komen er op braakliggende gronden in de stad meer kleine bossen waar voedsel kan worden verbouwd en geplukt. Ze worden samen met buurtbewoners beheerd.

Kinderboerderijen diervriendelijk: Met hulp van de gemeente konden kinderboerderijen de afgelopen jaren extra investeren in dierenwelzijn. We gaan daar ook de komende tijd mee door.

Geen jacht: In Amsterdam wordt op geen enkele manier jacht op dieren toegestaan, we verbieden dus jacht op bijvoorbeeld ganzen en vossen.

Inzet paarden en honden: Bij de inzet van paarden en honden door de politie bij oproer of demonstraties wordt dierenwelzijn niet uit het oog verloren.

CONCEPT

Hoofdstuk 5: Een veilige stad

Een veilige stad om in te wonen, te werken en te leven. Dat lukt gelukkig steeds beter, de veiligheid in de afgelopen 20 jaar is flink toegenomen. Voorkomen van criminaliteit is beter dan genezen. Daarom investeren we als socialisten in preventie en goede maatschappelijke omstandigheden voor iedereen. Op het gebied van veiligheid trekken we geld uit voor zaken als wijkagenten, jongerenwerk en goede reclassering. Op de lange termijn levert preventie meer op dan spierballentaal en repressie. Harde maatregelen schuwen we niet, maar beoordelen we altijd per geval op basis van noodzaak en resultaat.

Zo blijkt een maatregel als preventief fouilleren in de praktijk vaak helemaal niet efficiënt. De politie is er veel tijd en personeel aan kwijt en het levert per saldo vaak weinig wapens op. Bovendien brengt preventief fouilleren het risico van etnisch profileren met zich mee. We gaan daarom terughoudend om met het inzetten van preventief fouilleren en geven de voorkeur aan zaken als ontwapeningscampagnes en inzamelingsacties.

Maak een speerpunt van het bestrijden van arbeidsuitbuiting

Veiligheid op het werk is van groot belang. Onveilige werkomstandigheden of erger nog, arbeidsuitbuiting blijven vaak onderbelicht en krijgen niet de politieke aandacht die het verdient. Cijfers van het CBS laten zien dat in de bouw en de horeca relatief veel arbeidsongelukken plaatsvinden. En nationaal onderzoek schat dat jaarlijks duizenden mensen slachtoffer van arbeidsuitbuiting. Het gaat hierbij vaak om buitenlandse arbeidskrachten die in een kwetsbare en afhankelijke positie verkeren doordat paspoorten zijn afgepakt, ze veel te weinig betaald krijgen en omdat in veel gevallen hun werkgever tegelijkertijd ook huisbaas is. De arbeidsomstandigheden zijn ronduit slechts en soms zelfs erbarmelijk te noemen.

Mede op aandringen van de SP heeft Amsterdam tegenwoordig actief beleid op het gebied van arbeidsuitbuiting. Om te voorkomen dat malafide werkgevers de dans ontspringen maken we een lokaal speerpunt van het bestrijden van arbeidsuitbuiting en onveilige situaties op de werkvloer. Het *meldpunt misstanden arbeidsuitbuiting* maken we permanent. We zetten in op voorlichting en ondersteuning van arbeidsmigranten. Ook zorgen we met betrokken partijen als HVO-Querido voor opvang en nazorg. Verder nemen we maatregelen om de veiligheid voor deze groep arbeidskrachten te vergroten. Er moet een scheiding van bed en werk worden afgedwongen. Criminele netwerken van huisjesmelkers, koppelbazen en uitbuiters worden opgespoord en vervolgd. Als een (exploitatie)vergunning is verleend wordt deze weer ingetrokken bij arbeidsuitbuiting of slecht werkgeverschap.

Investeer in wijkagenten en goed opgeleide politiemensen

Bezuinigingen van achtereenvolgende VVD-kabinetten hebben ervoor gezorgd dat Amsterdam inmiddels meer dan 500 agenten tekort komt. Doordat de politie moet woekeren met schaarse personele middelen hebben agenten steeds minder tijd om de wijk in te gaan. Dit is een slechte zaak. Zichtbare wijkagenten die bekend zijn in de buurt zijn samen met betrokken bewoners de beste manier om een buurt veilig te houden. We dringen daarom in Den Haag aan op meer wijkagenten en snijden lokaal zoveel mogelijk bureaucratie en bureauwerk weg, zodat agenten tijd hebben en houden om de wijk in te gaan.

Maatregelen als het uitrusten van boa's met een wapenstok of de inzet van particuliere beveiligers zijn noodgrepen die het tekort aan politie pijnlijk bloot leggen. Boa's moeten niet worden opgezadeld met taken die de verantwoordelijkheid zijn van de politie. Dat vergroot de onveiligheid van deze professionals, die belangrijk werk doen in de frontlinie. Het primaat en de verantwoordelijkheid om de veiligheid te waarborgen en te handhaven ligt bij de politie en niet bij handhavers. De inzet van particuliere beveiligers moet tot een minimum worden beperkt.

Investeer in buurt en jongerenwerk voor sociale veiligheid

Na invoering van de avondklok als coronamaatregel braken op veel plekken rellen uit. Op andere plekken bleven deze rellen en ongeregelheden na tussenkomst van buurtbewoners en jongerenwerkers juist uit. Zo wisten buurtbewoners onder het motto 'Protect the Bims' met succes te voorkomen dat er in de Bijlmer 'avondklokrellen' uitbraken. Deze en andere voorbeelden laten zien dat een veilige buurt vooral wordt gemaakt door bewoners. We vergroten de sociale veiligheid vooral door te investeren in het onderlinge contact en voorzieningen als buurt- en jongerenwerk. Het is een mooie stap dat onder dit stadsbestuur ontwikkelbuurten als Reigersbos, Venserpolder en de K-buurt een nieuw jongerencentrum krijgen. Maar alleen een nieuw gebouw openen is niet genoeg. We investeren ook in jongerenwerkers zodat de jongerencentra een goede programmering kunnen draaien. Succesvolle en actieve buurtnetwerken zoals Hart voor de K-Buurt zijn het cement voor wijken. Zij dienen structureel voldoende geld en middelen te ontvangen.

Pak drugscriminaliteit en ondermijning aan

De (drugs)criminaliteit is een veelkoppig monster met tentakels die ver reiken. Zo wordt in de stad het vastgoed en de souvenirwinkels veel geld witgewassen. Kwetsbare jongeren worden geronseld door drugscriminelen. Er is niet één panklare oplossing voor het aanpakken van de drugscriminaliteit in de stad. De problemen zijn ook niet van vandaag of morgen opgelost. Voor het succesvol bestrijden van deze criminaliteit is het belangrijk om structureel voldoende politie en financiële opsporingscapaciteit vrij te maken.

We investeren in expertise en geven politie en justitie de tijd om resultaat te boeken. De afgelopen jaren hebben er te veel wisselingen plaatsgevonden met verschillende projectteams die steeds van korte duur waren en snel werden opgevolgd door een volgend initiatief.

- We maken een speerpunt van het bestrijden van witwassen. De wildgroei aan onderhandse leningen en crimineelgeld in de horeca moet worden gestopt. Wanneer niet duidelijk is waar het geld vandaan komt dan wordt er geen horecavergunning verstrekt. Alle stadsdelen moeten hierbij dezelfde procedures en regels gaan volgen. Stadsdelen krijgen hiervoor voldoende middelen en mensen worden hiervoor opgeleid.
- We doorbreken de monocultuur in de binnenstad. We maken de binnenstad weer leefbaar door het lokale MKB met voorrang te huisvesten in panden van de N.V. Zeedijk en Stadsgoed N.V. en verkiezen woningen boven souvenirwinkels. Als dat nodig is kopen we strategisch panden op in de binnenstad om dit proces te versnellen.
- We maken jongeren in kwetsbare wijken weerbaarder. We investeren in baankansen, onderwijs en jongerenwerk. We ondersteunen initiatieven uit de buurt zoals de *Stop the Violence* marsen of de *Zuidoost Safety Movement* uit Zuidoost.

Huiselijk geweld en kindermishandeling:

Kindermishandeling en huiselijk geweld zijn een groot probleem. Bij hulpinstanties komen duizenden meldingen binnen van mishandeling en geweld. Het stoppen en voorkomen van huiselijk geweld en kindermishandeling hebben absoluut prioriteit. Dit doen we onder andere door voldoende geld en personeel vrij te maken voor instanties als *Veilig Thuis* en *Centrum voor Seksueel Geweld*. We trainen professionals in de zorg en het onderwijs in het herkennen, signaleren en bespreken van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Technologie en de 'slimme stad':

Op steeds meer plekken in de stad hangen camera's en andere vormen van technologie als sensoren. Er is ook steeds meer mogelijk. Van het herkennen van gezichten tot het monitoren van drukte en bezoekersstromen. De privacy van Amsterdammers moet beter worden beschermd. We stoppen daarom met het gebruik van gezichtsherkenning en gelaatsvergelijkingstechnieken.

Onbegrepen gedrag:

Voor mensen in psychische nood die een gevaar vormen voor zichzelf en hun omgeving of andere vormen van onbegrepen gedrag vertonen is inzet van de politie niet altijd gewenst. We zetten in dat soort gevallen ook sterk in op het inschakelen van zorgprofessionals zoals psychiatrisch verpleegkundigen.

Hoofdstuk 6: Energie van en met de mensen

Overschakelen naar duurzame en schone energie is hard nodig om de klimaatverandering en de opwarming van de aarde een halt toe te roepen. Ambitieuze plannen om in Amsterdam fossiele brandstoffen te vervangen door duurzame en schone energie kunnen daarom op steun van de SP rekenen.

De overgang naar duurzame energie moet voor iedereen haalbaar en betaalbaar zijn. Het is een groot probleem dat voor veel Amsterdammers de energierekening nú al niet meer te betalen is. In de stadsdelen Noord, Nieuw-West en Zuidoost komt veel energie-armoede voor. In buurten als Holendrecht, Reigersbos, De IJplein/Vogelbuurt en Slotervaart zijn mensen vaak meer dan 10% van hun inkomen kwijt aan energielasten. Daarom is het hard nodig om de woningen van deze Amsterdammers – vaak gaat het om corporatiewoningen – op te knappen en goed te isoleren. Pas nadat er sprake is van goede isolatie kan er gezocht worden naar een aardgasvrij alternatief zoals een warmtenet en stadsverwarming. Een andere manier om energie-armoede te bestrijden is het collectief inkopen van schone energie voor mensen met een kleine beurs. Amsterdam gaat daarom (eventueel samen met andere grote steden als Rotterdam en Den Haag) collectief energie inkopen.

In de strijd tegen klimaatverandering zijn windmolens hard nodig. Het Westelijk Havengebied is als industriegebied prima geschikt om (nieuwe) windmolens te plaatsen. Bij natuur- en recreatiegebieden zijn we terughoudend met het plaatsen van windmolens. Eerst moeten de gevolgen voor flora en fauna scherp in beeld zijn. Bij de beslissing over plaatsing doen we geen enkele concessie op volksgezondheid. Windmolens worden niet geplaatst in de buurt van woningen. We hanteren daarbij ruime veiligheidsmarges. De gevolgen van geluidsoverlast en slagschaduw van mensen moet veel beter in kaart zijn gebracht.

Energie van en met de mensen: Gemeentelijk Energiebedrijf en energiecoöperaties

Energie en warmte zijn een eerste levensbehoefte. Het opwekken en leveren van energie horen daarom niet thuis bij private partijen die zoveel mogelijk winst willen maken. Marktwerking leidt tot een torenhoge energierekening en energie-armoede. We brengen de energievoorziening daarom terug in publieke handen met de oprichting een gemeentelijk energiebedrijf.

De zon en de wind zijn van ons allemaal. De opbrengsten van wind- en zonne-energie zijn daarom ook van ons allemaal. De onlangs bekend geworden verkoop van de groene stroom van 35 windmolens in de Noordzee aan multinational Amazone laat vooral zien hoe het niet moet. De groene stroom verdwijnt naar Amazon en de aandeelhouders van de verkopende partijen Shell en Eneco gaan er met de winst vandoor. Het is waanzin dat bedrijven en aandeelhouders die roofbouw plegen op onze planeet er vandoor gaan met de winst.

Daarom organiseren we het opwekken van windenergie en zonne-energie via lokale energiecoöperaties. Dit zijn verenigingen waarvan alle Amsterdammers lid kunnen worden. Om te voorkomen dat marktpartijen er alsnog met de schone energie en de winst vandoor gaan is lidmaatschap van een energiecoöperatie wel overdraagbaar aan een buurtgenoot of andere Amsterdammer, maar niet vrij verhandelbaar op de markt. Op deze manier houden we de volledige zeggenschap en het eigendom van de windmolens en zonnepanelen/parken in lokale handen. Bij eventuele plaatsing van windmolens en zonnepanelen moeten bewoners altijd meedelen in de winst.

Klimaatrechtvaardigheid: Bestrijd energie-armoede door huizen te isoleren

De SP geeft prioriteit aan energiebesparing. Er zijn in Amsterdam nog zeer veel slecht tot matig geïsoleerde huurwoningen. De gemeente moet in overleg met de woningcorporaties een bouwstroom op gang brengen om al hun woningen voor 2030 optimaal te isoleren. Met als randvoorwaarde dat het voor de bewoners niet alleen meer woongenot, maar ook lagere woonlasten (huur plus energiekosten) oplevert. De huizen in ontwikkelbuurten worden het eerst verbeterd, want daar wonen de meeste mensen met een laag inkomen en een hoge energierekening.

Geef mbo-studenten garantie op klimaatbaan

De komende decennia gaat Amsterdam honderdduizenden woningen verduurzamen. Hiervoor zijn tientallen miljoenen beschikbaar gemaakt en gestopt in een Klimaatfonds en Duurzaamheidsfonds. Amsterdam moet de investering van deze miljoenen gaan koppelen aan een baangarantie voor mbo-studenten die een opleiding volgen in de bouw, elektro- en installatietechniek. Samen met energiebedrijf Alliander, onderwijsinstellingen en andere betrokkenen, maakt de gemeente harde afspraken over baangaranties voor mbo-studenten.

Daken verplicht gebruiken voor zonne-energie of groen

We moeten daken meer gaan zien als ruimte die kan bijdragen aan het algemeen belang. De gemeente bevordert dat er op grote schaal zonnepanelen of groen op daken worden aangelegd. Van belang is dat de Rijksoverheid hiervoor voldoende subsidie blijft geven. Als er nieuwe wetgeving komt die het mogelijk maakt eigenaren van gebouwen te verplichten om zonnepanelen of groen op het dak aan te brengen, dat maakt de gemeente daar zo nodig gebruik van.

Het AEB in publieke handen en verduurzamen van de haven: We brengen het afval energiebedrijf stapsgewijs terug in publieke handen van de gemeente. Samen met de havenbedrijven ontwikkelen we een stoomnet rond de afvalverbrander zodat bedrijven grotendeels van het gas af kunnen en brengen daarmee de CO₂ uitstoot flink terug.

Bestrijd energie-armoede: Naast isolatie bestrijden we energie-armoede met energiecoaches en bespaarpakketten waar mensen gratis energiebesparende zaken als brievenbusborstels, waterbesparende douches en radiatorfolie kunnen krijgen.

Actieplan Schone Lucht: De lucht in Amsterdam is nog veel te vuil. In de hele stad komt er meer fijnstof voor dan de norm van de Wereld gezondheidsorganisatie. Langs veel wegen overtreft ook de uitstoot van stikstofdioxide die norm. Daarom blijven we vaart maken met actieplan Schone Lucht. Er wordt zo snel mogelijk toegewerkt naar uitstootvrij verkeer in Amsterdam.

-Vanaf 2025 mogen alleen elektrische brom- en snorfietsen in de bebouwde kom rondrijden. Vracht- en bestelwagens, bussen en taxi's mogen alleen binnen de Ring A10 als ze uitstootvrij zijn. Dat geldt ook voor alle vaartuigen.

-Vanaf 2030 is de hele bebouwde kom van Amsterdam uitstootvrij voor alle soorten verkeer, dus ook voor personenauto's en motoren.

Verbod op grote cruiseschepen: De vervuilende uitstoot van grote cruiseschepen is gigantisch. De uitstoot van één cruiseschip is te vergelijken met tien duizenden auto's. Daarom volgen we het voorbeeld van Venetië en verbieden we grote cruiseschepen in de haven van Amsterdam

Generatorverbod voor schepen: Gaat gelden in de hele haven. Alle schepen moeten gebruikmaken van duurzaam opgewekte walstroom. Samen met de provincie werkt Amsterdam aan de uitbreiding van walstroom.

Open haarden en houtkachels gaan we tegen: Een open haard of houtkachel is gezellig, maar zorgt voor veel luchtverontreiniging (CO₂ en ultrafijn stof) Vooral buren met longziekten, ouderen en kinderen hebben daar veel last van. Daarom wendt de gemeente al haar mogelijkheden aan om het gebruik van open haarden en houtkachels tegen te gaan.

Actieplan tegen geluidhinder: In de stad is er veel geluidsoverlast. De geluidhinder van het gemotoriseerd verkeer kan worden teruggedrongen.

- In hele stad wordt de maximumsnelheid 30 kilometer per uur, op de hele ringweg A10 80 kilometer per uur.
- Helaas zijn er motorrijders die er lol in hebben de geluidsgrenzen te doorbreken. Daartegen wordt streng opgetreden. Er zijn experimenten met 'lawaaipalen'. Bij gebleken succes worden ze op zoveel mogelijk plekken neergezet.

Duurzaam bouwen: Voor nieuwbouw van woningen en andere gebouwen geldt als ondergrens dat ze nagenoeg energieneutraal zijn. Er wordt bij voorkeur hout in plaats van beton gebruikt, omdat dat veel minder CO₂ uitstoot geeft.

We gaan verharding en verstening tegen: Door de opwarming van de aarde krijgt Amsterdam steeds vaker te maken met hevige regenval. Daarom is het nodig het waterbergend oppervlak te vergroten. Er wordt in de openbare ruimte verharding vervangen door groen. Ook voor particuliere tuinen wordt in samenwerking met de woningeigenaren geregeld dat slechts een klein deel verhard mag zijn. Bij gronduitgifte aan bedrijven wordt vastgelegd dat slechts een klein deel van de niet bebouwde ruimte verhard mag worden. Ook parkeerterreinen hoeven niet verhard te worden.

Duurzame omslag in de haven: We moeten af van de enorme bulkoverslag van kolen en andere fossiele brandstoffen in de haven. We zetten ons als 100% eigenaar van het havenbedrijf volop in voor een omslag naar duurzame goederen.

Geen biomassacentrale in Diemen: Het opwekken van energie uit biomassa draagt niet bij aan het oplossen van de klimaatproblemen.

Geen nieuwe datacenters in Amsterdam: Er komen geen nieuwe datacenters bij in Amsterdam. Er komt ook géén onderzoek naar een datacenter in de Gaasperplas.

Hoofdstuk 7: Een diverse stad waarin iedereen meedoet

Met meer dan 160 verschillende nationaliteiten is Amsterdam een van de meest diverse steden ter wereld. Als socialisten zijn we trots op deze unieke multiculturele samenstelling. We vieren de voortrekkersrol die Amsterdam heeft op het gebied van emancipatie, bijvoorbeeld met onze jaarlijkse Pride. Toch komen er ook in Amsterdam genoeg situaties voor die ons eraan herinneren dat de strijd voor emancipatie en rechtvaardigheid 'nooit af is.' Denk aan berichtgeving over LHBTIQ + 'ers die lastiggevallen worden wanneer ze op straat hand in hand lopen. Of denk aan de krachtige oproep in de zomer van 2020 van ruim tienduizend antiracisme betogers bij het Black Lives Matter-protest in het Nelson Mandelapark. Ze laten zien dat ook in het dagelijks leven van de Amsterdammer nog een wereld te winnen valt waar het gaat om het uitbannen van racisme, uitsluiting en andere vormen van discriminatie.

Meedoen in het dagelijks leven is niet voor iedere Amsterdammer even gemakkelijk en vanzelfsprekend. Voor een rolstoelgebruiker kan even snel een boodschap halen een behoorlijke uitdaging zijn. Stoepen zijn smal en staan vaak vol met fietsen. De toegankelijkheid in het reguliere openbaar vervoer laat nog te vaak te wensen over. Bij de nieuwe 15G-trams zijn veel haltes nog niet rolstoelvriendelijk en wanneer er onverhoopt een lift stuk is, laat reparatie soms wel erg lang op zich wachten. Een ritje in het openbaar vervoer wordt dan al gauw mijl op zeven.

Pak 'discriminatie op bestelling bij uitzendbureaus' keihard aan

Uit undercoveronderzoek blijkt dat nogal wat uitzendbureaus in Amsterdam bereid zijn om over te gaan op 'discriminatie op bestelling.' Aan het verzoek van een opdrachtgever die zegt 'alleen wit personeel' en geen mensen met een migratieachtergrond in dienst te willen nemen, wordt zonder problemen gehoor gegeven. Deze 'discriminatie op bestelling' moet keihard worden aangepakt.

De nationale wetgeving moet worden aangescherpt met een vergunningplicht voor uitzendbureaus zodat de arbeidsinspectie beter kan optreden tegen arbeids-discriminatie door boetes uit te delen en een vergunning in te trekken. Op lokaal niveau pleiten we ervoor om een Mystery Guest in te zetten en zo undercover discriminatie bij uitzendbureaus op te sporen. Mede met dank aan de SP gebeurt dit nu met succes in de horeca. Horecagelegenheden die een discriminerend deurbedeid voeren worden bestraft met tijdelijke sluiting. Ook moet de gemeente een zwarte lijst bijhouden van discriminerende uitzendbureaus en vanzelfsprekend geen zaken meer doen met uitzendbureaus waar discriminatie is vastgesteld.

Alle deelnemingen moeten actief antidiscriminatiebeleid voeren

Bedrijven en instellingen die (deels) in handen zijn van de gemeente Amsterdam zoals de RAI, het GVB, theater Carré of het Havenbedrijf moeten een actief antidiscriminatiebeleid voeren. Beloftes en toewijdingen zijn mooi, maar we willen ook zien dat organisaties reële stappen zetten om Amsterdam een stad vrij van discriminatie te maken. De gemeente gaat in gesprek met deelnemingen die onvoldoende vooruitgang boeken. Ditzelfde beleid gaan we toepassen op partners waar de gemeente grote inkopen doet.

Een kolonisator als Coen hoort niet op een voetstuk

Amsterdam is van iedereen. Gelukkig is daar steeds meer oog voor. Het is een goede zaak dat nieuwe straatnamen op Centrumeiland worden vernoemd naar verzetshelden in de strijd tegen kolonialisme en slavernij. Maar op het terrein van vrouwelijke straatnamen en de koloniale geschiedenis valt er nog een wereld te winnen. Een kolonisator als Coen moet van het wegennet en uit de haven verdwijnen. We stellen voor om de Coentunnel, Coenplein en Coenhaven te hernoemen naar Anton de Kom.

Ook kunnen andere bestaande straatnamen herbenaemd worden zoals dat in het verleden is

gebeurd met het Steve Bikoplein. In alle herbenoeringen willen we buurtbewoners betrekken om tot een passende nieuwe naam te komen.

Pak individualisering en vereenzaming aan

De coronacrisis heeft eenzaamheid voor veel Amsterdammers een concreet probleem gemaakt. Veel ouderen zijn hier erg zwaar door getroffen, maar het probleem is niet nieuw - en zal na corona niet verdwijnen. Met buurttafels, buurtrestaurants en ontmoetingsplekken gaan we eenzaamheid tegen. Voor alle Amsterdammers die daar behoefte aan hebben.

Toegankelijk openbaar vervoer: Het openbaar vervoer moet voor iedereen toegankelijk zijn. Dat betekent dat de nieuwe 15-G trams en ov-haltes zo snel mogelijk rolstoelvriendelijk worden gemaakt. We geven prioriteit aan het herstellen van zaken die toegankelijkheid in de weg staan, zoals geleidelijnen die niet goed doorlopen of liften op perrons die gerepareerd moeten worden. Bij de aanschaf van nieuwe metro's of trams vragen we Cliëntenbelang Amsterdam en ervaringsdeskundigen van tevoren om advies, zodat verbeterpunten bij de aanschaf van nieuw materiaal op tijd aan het licht komen.

Representatie onder ondernemers: Met initiatieven zoals *Boost je buurt* stimuleren we lokale en veel belovende (maatschappelijke) ondernemingen zoals *de Bijlmer Bookstore* of *De Buurtringloop* in de Indische Buurt. Op deze manier zorgen we voor een cultureel diverse buurt economie en voorkomen we eenheidsworst en 'veryupping.'

Pride: We zijn trots op de jaarlijkse Pride in Amsterdam. We staan achter de oproep om het evenement te de-commercialiseren om meer ruimte te maken voor de gemeenschap waar het feest om draait.

Banen voor iedereen: Samen met ontwikkelbedrijf Pantar en andere sociale firma's zet de gemeente zich actief in om meer banen te scheppen voor mensen met een afstand tot de reguliere arbeidsmarkt. Bij het verlenen van nieuwe opdrachten maakt de gemeente afspraken over 'social return.' Zo stimuleren we bedrijven banen te scheppen voor kwetsbare Amsterdammers.

Onderwijs en voorlichting: Op alle Amsterdamse middelbare scholen wordt voorlichting gegeven over genderidentiteit en seksualiteit. LHBTI 'Q + ers en LHBTI'Q+ belangenorganisaties worden actief betrokken bij het beleid met betrekking tot LHBTI'Q+ gerelateerde thema's.

Taallessen voor iedereen: Taallessen maken we kosteloos beschikbaar vanuit de gemeente. Zo verzekeren we dat iedereen zich volledig kan ontplooiën en mee kan doen in de democratie van Amsterdam.

Slavernijverleden: De Amsterdamse excuses voor het slavernijverleden zijn een goede eerste stap. Verdiepend en nader vervolgonderzoek naar het koloniale en slavernijverleden kan op steun van de SP rekenen. Het heeft de voorkeur om een 'nationaal onderzoek' te verrichten, zodat onderzoekers de krachten bundelen en het perspectief wordt verbreed naar de rol van Nederland in het slavernijverleden.

Hoofdstuk 8: Het MKB als banenmotor van de buurt

Amsterdammers worden hard geraakt door de coronacrisis. De werkloosheid stijgt tijdens de crisis in Amsterdam harder dan op andere plekken in het land, en zijn er veel langdurig werklozen. Tegelijkertijd is er veel werk aan de winkel om een duurzame, circulaire stad te creëren. De komende jaren bouwen we daarom aan een stad die breekt met de fossiele economie, ongelijkheid en lage lonen. Een stad die zich sterk maakt voor lokale werknemers, lokaal ondernemerschap en een groene economie die welzijn en welvaart brengt voor alle Amsterdammers.

We willen niet dat Amsterdam gedomineerd wordt door de financiële sector, grote techbedrijven, brievenbusmaatschappijen en toerisme-reuzen zoals Booking.com. We zien het midden- en kleinbedrijf als de motor van de economie, ook op buurtniveau. Daarom investeren in buurteconomieën vol diversiteit, met bloeikansen voor kleine en sociale ondernemers en originele buurtwinkeliers.

Een economie voor bewoners, niet voor multinationals

We stimuleren de economie van onderop, waarbij buurtbewoners experimenteren met nieuwe organisatievormen zoals coöperaties. Het geld dat verdiend wordt in een bepaalde wijk, komt zoveel mogelijk ten goede aan de buurtbewoners. We zetten in op het creëren van lokale werkgelegenheid en breken met de trend van eenzijdige internationalisering. Aan bedrijven die alleen expats in dienst nemen hebben we geen behoefte. Dat betekent dat ook het internationale bedrijfsleven lokaal werknemers moet rekruteren. We stellen dit als voorwaarde voor het meewerken aan het vestigen van nieuwe bedrijven.

Werkbrigade is de trots van de stad

We verdubbelen het aantal plekken bij de succesvolle werkbrigade, waarbij werkzoekenden werkervaring op kunnen doen in een maatschappelijke baan en daarvoor een salaris krijgen. Bij bijstandsgerechtigden die hiervoor kiezen, vullen we hun uitkering aan tot het minimumloon. Mensen aan het werk zetten voor alleen hun uitkering, en dus onder het minimumloon, is uit den boze. Ook zetten we projecten voort waarbij afgelopen raadsperiode mensen met afstand tot de arbeidsmarkt begeleid werden naar werk, zoals Zuidoost Werkt.

Amsterdam geeft het goede voorbeeld bij stadsherstel: banen voor de regio

De komende decennia steekt Amsterdam honderden miljoenen in het herstel van kades en bruggen in de stad. Door eisen te stellen aan opdrachtnemers van de gemeente zorgen we ervoor dat deze miljoenen terecht komen in de lokale economie. Bouwaannemers die herstelwerkzaamheden aan kades en bruggen gaan uitvoeren verplichten we jongeren uit de regio op te leiden en betaald in dienst te nemen. Dit alles gebeurt in samenwerking met de Amsterdamse onderwijsinstellingen.

Een economie van publieke en coöperatieve diensten

Belangrijke diensten en instellingen waar democratische controle van belang is, horen in handen te zijn van de Amsterdammers. Schiphol, het GVB en het Havenbedrijf worden niet geprivatiseerd. We zetten in op het creëren van nieuwe publieke diensten, zoals een publiek energiebedrijf en een stedelijke thuiszorgorganisatie en Amsterdamse hulpmiddelencentrale.

Uitzendkrachten: Amsterdam beperkt het inhuren van uitzendkrachten tot een absoluut minimum. Bestaande uitzendkrachten krijgen een vast contract van de gemeente. Uitzendkrachten worden alleen nog ingezet om situaties van 'piek en ziek' op te vangen.

Voor 14 euro per uur: Iedereen verdient een salaris waar hij of zij van kan rondkomen. Huidige en toekomstige werknemers van de gemeente Amsterdam krijgen daarom allemaal een salaris van minimaal 14 euro per uur.

Omscholing: We bieden werkzoekende de helpende hand als het gaat om omscholing. Het gaat hierbij niet alleen kortdurende omscholingsprojecten, maar ook langere trajecten met behoud van uitkering zodat mensen duurzaam aan het werk kunnen.

Bestrijding arbeidsmarktdiscriminatie: We bestrijden discriminatie van werkzoekenden, bijvoorbeeld van jongeren en transgenders, maar ook pakken we leeftijdsdiscriminatie aan. Bedrijven die zich hier schuldig aan maken, worden hard aangepakt. Als bedrijven aantoonbaar discrimineren zetten we ze op een zwarte lijst, die publiek wordt gemaakt. Pas als deze bedrijven aantoonbaar hun beleid hebben aangepast, worden ze van deze lijst verwijderd.

Geen belastingontwijking in Amsterdam: er vindt veel belastingontwijking plaats in Amsterdam, onder meer via de Zuidas. Dit accepteren we niet langer. Bedrijven die belasting ontwijken zijn in onze stad niet welkom. We doen er alles aan wat mogelijk is om zulk soort bedrijven de stad uit te jagen, bijvoorbeeld via het verbod op trustkantoren dat momenteel in Den Haag wordt onderzocht.

Ontwikkeling MKB: Amsterdam kiest voluit voor het midden- en kleinbedrijf. We stimuleren de economie op buurtniveau door winkeliersverenigingen met raad en daad bij te staan, gezamenlijke investeringen in de winkelstraat of –plein via een bedrijfsinvesteringszone mogelijk te maken. Grote bedrijven en multinationals worden uitgesloten van gemeentelijke subsidies voor ondernemers en economieversterking.

Gemengd winkel aanbod: een gezonde winkelstraat is een gemengde winkelstraat. We voorkomen monocultuur en een overkill aan Nutellawinkels en ijssalons via zogenoemd brancheringsbeleid. We onderzoeken de mogelijkheden om zelfstandige ondernemers voorrang te geven op grote (internationale) winkelketens.

Circulaire economie: We maken van Amsterdam een circulaire stad, waar spullen niet worden weggegooid of verspild, maar opnieuw gebruikt. We gebruiken gemeentelijke instrumenten als de rioolheffing, de afvalstoffenheffing om bedrijven die zorgen voor verspilling en grote afvalproductie de kant van verandering op te duwen en dwingen.

Hoofdstuk 9: Een solidaire en democratische stad

Amsterdammers zijn niet op hun mondje gevallen en hebben overal een mening over. Toch gaan meedoen en inspraak lang niet altijd goed. Te vaak komt participatie in de praktijk neer op teken bij het kruisje of het kiezen tussen twee door de gemeente voorgestelde scenario's waar bewoners niet in gehoord zijn. Terecht komen Amsterdammers hier tegen in opstand. De 'participatie-staking' in de K-Buurt of het 'participatie fiasco' over een nieuwe Meervaart zijn bekende voorbeelden. Dit moet anders. In een moderne democratische stad horen bewoners zeggenschap te hebben. Beslissingen over veranderingen in de buurt moeten door de buurt zelf gedragen en genomen worden.

Met regelmaat komen er in Amsterdam politieke kwesties voorbij die de gemeentegrenzen over stijgen. Denk aan EU-politici die in Amsterdam komen lobbyen voor neoliberale handelsverdragen als TTIP. Of internationale wapenproducenten die een wapenbeurs willen organiseren in de RAI. De vele trustkantoren en brievenbusfirma's op de Zuidas maken Amsterdam een geliefde plek voor het internationale grootkapitaal en wapenproducenten om via schimmige constructies voor miljarden aan belasting te ontwijken. In Amsterdam is geen plaats voor wapenproducten of brievenbusfirma's waar het grootkapitaal miljarden doorsluisst naar belastingparadijzen.

Geef de macht aan de buurt met het buurtreferendum en buurtcontracten

De referendumregels worden uitgebreid. We maken het mogelijk een buurtreferendum te houden over zaken die alleen van invloed zijn op de buurt. Ook geven we bewoners meer inspraak en zeggenschap. Bij het ontwikkelen van nieuwe plannen met betrekking tot de (her)inrichting van de openbare ruimte worden éérst de wensen en verlangens van buurtbewoners opgehaald en pas daarna worden stedenbouwkundige professionals bij de plannen betrokken. Dit om te voorkomen dat Amsterdammers het gevoel krijgen dat participatie slechts betekent dat ze kunnen 'tekenen bij het kruisje' of kunnen kiezen uit twee 'voorgebakken scenario's'. De afspraken tussen de gemeente, buurtbewoners en ontwikkelaars worden vastgelegd in zogeheten buurtcontracten. Uiteindelijk worden de gemaakte afspraken door de stedenbouwkundige professionals uitgewerkt in samenspraak met de buurt.

Méér democratie en minder politiek in de stadsdelen

Bewoners krijgen meer inspraak en zeggenschap. Onafhankelijke buurtbewoners en buurtactivisten kunnen autonoom in de stadsdelen worden verkozen zonder deel uit te maken van een lijst van een politieke partij. De invloed van politieke partijen in de stadsdelen wordt daarmee verminderd. Ook versterken we de mogelijkheden voor directe democratie. Amsterdammers willen meebeslissen. We streven naar uitbreiding van digitale platformen voor besluitvorming zoals in Barcelona, Frankfurt en Manchester. Bewoners kunnen daar steun voor ideeën verwerven om deze vervolgens te kunnen uitvoeren. Op deze manier versterken we de invloed en zeggenschap van bewoners. Mensen die minder geletterd of minder ICT-vaardig zijn worden daarbij ondersteund.

Breek de banden met internationale partners die mensenrechten schenden

We stoppen met stedenbanden. Zo lang de burgerrechten en mensenrechten van Palestijnen worden geschonden onder Israëlische bezettingspolitiek is de Amsterdamse samenwerking met Tel Aviv volstrekt misplaatst en moet daarom worden beëindigd. Amsterdam wendt zijn zeggenschap en invloed in de Johan Cruijff Arena aan, om eventuele zakelijke banden van de Johan Cruijff Arena met het WK voetbal in Qatar te verbreken.

Ban de Bom: kernwapens en ander oorlogstuig de wereld uit

Amsterdam blijft bij de regering aandringen op het ondertekenen van het VN anti-kernwapenverdrag. Een aantal van de grootste wapenproducenten ter wereld hebben hun kantoor administratief gevestigd in Amsterdam. De brievenbusfirma's op de Amsterdamse Zuidas maken van Amsterdam een belangrijke schakel in de handel om oorlogstuig en kernwapens. Daarom blijven we in Den Haag aandringen op het nemen van maatregelen tegen belastingontwijking en belastingontduiking. De wapenindustrie en dit vestigingsklimaat moeten keihard worden aangepakt. Amsterdam laat geen mogelijkheid onbenut om de wapenfabrikanten die in de stad kantoorhouden dwars te zitten. Ook blijft Amsterdam zich verzetten tegen de komst van wapenbeurzen in de stad.

- Burgemeester:** We zijn voor een door de gemeenteraad gekozen burgemeester. De stemming en gehele besluitvorming over die keuze wordt transparant en openbaar.
- Wethoudersnorm:** Bij de gemeente, bedrijven waar de gemeente aandelen in heeft of instellingen die gesubsidieerd worden door de gemeente hoort niemand meer te verdienen dan een wethouderssalaris (154.000 euro per jaar).
- MRA en Vervoerregio:** De plannen om de Metropool Regio Amsterdam (MRA) uit te breiden en te versterken bedreigen de lokale democratie. Zonder duidelijk mandaat en zonder verkiezingen worden in de MRA politieke beslissingen voorgekookt door overleg tussen wethouders, burgemeesters en commissarissen van de Koning. Samenwerken op regionaal niveau is prima, maar dat kan ook zonder extra overlegorganen op te tuigen. Bovendien is de provincie de aangewezen en democratisch controleerbare overheid voor regionale aangelegenheden.
- Extra overlegorganen als de MRA en een bestuurslaag als de Vervoerregio, die besluiten neemt over het openbaar vervoer in de regio rond Amsterdam, maken de politiek voor Amsterdammers nodeloos ondoorzichtig en ondemocratisch. Daarom stoppen we met de wildgroei aan bestuurslagen en overlegorganen op regionaal niveau. Democratie organiseren we zo lokaal mogelijk.
- Externe inhuur:** De gemeente geeft honderden miljoenen uit aan het inhuren van duur betaalde specialisten. Gemeenschapsgeld is niet bedoeld voor dure zzp'ers, managers of consultants. Daarom beperken we de externe inhuur tot 10% van de personeelskosten. Om paal en perk te stellen aan externe inhuur gaat de gemeente mensen met kennis en kunde zelf in huishalen en belonen met een vast contract.
- Beleggingen ABP:** De gemeente wendt haar invloed en rol als werkgever aan om ervoor te zorgen dat het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds onmiddellijk stopt met investeringen in de fossiele industrie. Ook andere foute beleggingen zoals investeringen in bedrijven die materialen voor wapens en wapensystemen produceren moeten onmiddellijk worden stopgezet.

Hoofdstuk 10: Volksverheffing voor iedereen

Amsterdam gaat gebukt onder een groot lerarentekort. Het Amsterdamse basisonderwijs komt zo'n 400 voltijds leerkrachten tekort. Zonder overdrijving kan worden gesteld dat het basisonderwijs in onze stad in een crisis verkeert. En ook in het voortgezet onderwijs sluimert een tekort dat naar verwachting de komende jaren zal groeien. Het lerarentekort legt iets bloot. De gevolgen ervan zijn ongelijk over de stad verdeeld. Basisscholen in Noord, Nieuw-West en Zuidoost kampen met de grootste tekorten. In Nieuw-West was de situatie zelfs zo nijpend dat zestien basisscholen tijdelijk de deuren moesten sluiten. Het lerarentekort treft hiermee vooral leerlingen met leerachterstanden en leerlingen die extra aandacht nodig hebben.

De kansen in het Amsterdamse onderwijs zijn dus nog steeds ongelijk verdeeld. Zo worden achtstegroepers uit Noord en Zuidoost vaker 'onder hun niveau ingeschat' dan kinderen uit Centrum en Zuid. Dit betekent bijvoorbeeld dat kinderen uit stadsdeel Centrum en Amsterdam Zuid aanzienlijk vaker een vwo-advies krijgen dan kinderen uit Zuidoost. Deze onderadvisering is een serieus probleem. Ten onrechte lopen leerlingen kansen mis en moeten ze meer hobbels overwinnen in hun onderwijsloopbaan dan hun leeftijdgenootjes elders uit de stad. Die tweedeling in het onderwijs is desastreus voor de toekomst van leerlingen en daarmee van ons allemaal. Ieder kind verdient een eerlijke kans om zichzelf te kunnen ontwikkelen en een bijdrage te leveren aan de samenleving.

Amsterdam kent een traditie van extra investeringen in scholen en onderwijs. Dat moeten we koesteren. Veel van de investeringen gaan teniet als (startende) leraren snel het onderwijs weer verlaten. Zij doen dat vaak omdat de werkdruk te hoog is, de klassen te groot, de salariering te laag, de begeleiding te gering en de mogelijkheden voor scholing te beperkt. Schoolbesturen zijn helaas almachtig. Het geld dat door Rijk en gemeente wordt uitgetrokken voor goed onderwijs komt lang niet altijd in het klaslokaal terecht.

We voeren actief beleid tegen segregatie en vergroten de kansengelijkheid.

Het Amsterdamse onderwijs is nog steeds sterk gesegregeerd. Scholen vormen lang niet altijd een afspiegeling van de stad qua inkomen of opleidingsniveau van de ouders of qua afkomst. Het hoofdmotto van de SP is: 'Niet apart, maar samen'. We streven na dat Amsterdammers en hun kinderen wonen in gemengde wijken, elkaar ontmoeten op scholen en samen werken en bouwen aan een gemeenschappelijke toekomst. We maken daarom actief beleid om de segregatie in het onderwijs tegen te gaan. In tenminste twee Amsterdamse wijken starten we een offensief om de segregatie tegen te gaan.

De gemeente, de scholen, de schoolbesturen en ouders werken samen om leerlingen met een grote zorgvraag en achterstanden beter over de scholen te verspreiden. Mogelijkheden als dubbele inschrijflijsten om leerlingen evenwichtig te verspreiden worden daarbij benut. Bij de ontwikkeling van nieuwe woonwijken leveren we verschillende type woningen (koop, dure huur of sociaal) gelijktijdig op, om te voorkomen dat er gesegregeerde scholen ontstaan 'met leerlingen van huurwoningen' en een school met 'leerlingen van de koopwoningen.'

We eisen goed werkgeverschap van schoolbesturen op

De Amsterdamse investeringen voor goed onderwijs zijn niet vrijblijvend. Schoolbesturen moeten hun deel bijdragen. We leggen met Amsterdamse besturen een norm vast als voorwaarde voor de Amsterdamse investeringen in scholen. Die norm stelt dat Rijksgelden niet worden opgepot of besteed aan randzaken of management, maar moet worden besteed aan leraren in hogere salarisschalen, aan meer vaste banen, aan het uitvoeren van cao-afspraken, aan ondersteuning van beginnende leraren, aan klassenverkleiningen en extra begeleiding. Met andere woorden: de stad stelt miljoenen beschikbaar voor goed kwalitatief onderwijs en vraagt goed werkgeverschap terug van de schoolbesturen.

Voorrangsregeling voor docenten bij sociale en middeldure huurwoningen.

Het lerarentekort wordt mede veroorzaakt door de wooncrisis en de onbetaalbare huurprijzen van de vrije markt. We verdubbelen tenminste de omvang van het experiment met de voorrang voor docenten bij sociale huur en middeldure huurwoningen en zetten het om in vast beleid. Ook andere onmisbaren in de publieke sector zoals politieagenten en verpleegkundigen kunnen daar aan meedoen. Voor leraren die buiten de stad wonen, krijgen scholen voldoende gratis parkeerplekken in de stad, omdat de parkeerplaatsten rond de school overdag leeg staan. Onderwijsassistenten en actieve ouders in bijvoorbeeld de overblijf krijgen financiële steun en hulp als zij willen worden opgeleid of omgeschoold tot leraar.

Gelijke kansen voor alle leerlingen

We streven gelijke kansen na voor alle leerlingen. We stimuleren dat alle kinderen de peuterspeelzaal of kinderopvang bezoeken. We zetten erop in om het probleem van de onderadvisering op basisscholen in sommige wijken aan te pakken. We geven alle leerlingen van ouders met een lager inkomen een gratis laptop om thuis te werken. In het voortgezet onderwijs volgen we nauwlettend de schoolbesturen of zij het 'stapelen van diploma's' voor leerlingen die dat willen voldoende stimuleren. In het voortgezet onderwijs moet de doorstroom van bijvoorbeeld mavo naar havo drempelloos zijn. In het mbo breiden we de uitvalvoorzieningen voor overbelaste jongeren uit. Deze zijn essentieel voor mbo-leerlingen die buiten de boot dreigen te vallen. Ook de overgang van mbo-school naar werk verloopt niet altijd goed. Als leerlingen gaan werken, vallen ze niet meer onder de verantwoordelijkheid van het onderwijs. Extra begeleiding is vaak nog wel gewenst en nodig. We zorgen voor no-nonsense coaches van (voormalige) vakmensen die het vermogen hebben deze jongeren te begrijpen en die de meest onbemiddelbare jongeren (uit bijvoorbeeld het praktijkonderwijs, speciaal onderwijs of mbo-entree) intensief begeleiden bij de start op de arbeidsmarkt.

Kunst, muziek en cultuur

Amsterdam kent een heel rijk cultureel en creatief verleden en heden. Kunst en cultuur zijn een levensader van onze stad, een bron van creativiteit, ontspanning en vernieuwing. Het Amsterdamse nachtleven bruisde en dat moet terugkomen. We willen de culturele en kunstzinnige rijkdom niet alleen behouden, maar uitbreiden. Amsterdam heeft zijn bijzondere karakter mede gekregen door de creatieve rafelranden, waar groepen kunstenaars, makers en andere betrokken Amsterdammers inspiratie geven aan de stad, waar vernieuwing ontstaat en waar een krachtig tegenwicht wordt geboden aan de fantasieloze en afstandelijke vercommercialisering van de publieke ruimte.

Kunst en cultuur slaken noodkreten. De culturele en creatieve sector heeft door jarenlange bezuinigen van opeenvolgende kabinetten en de coronapandemie harde klappen gehad. Herstel mag niet afhankelijk worden van de grillen van de markt en private sponsors. Dus moeten we hierin investeren. Tegelijk moet Amsterdam de sector ruimte geven om de inhoud en werkwijze zelf te bepalen, met veel minder sturende regeltjes. Oprechte kunst stoort zich tenslotte niet aan conventies, heeft lak aan beleefdheden en geen boodschap aan taboes of zogenaamde 'goede smaak'.

Amsterdam redt de kunsten in de stad

Een kwetsbare infrastructuur van oefenruimtes, opnamestudio's, kleine en grote podia, geluidstechnici, managers, opleidingen, podiumbouwers, artiesten, muzikanten en producers staat door corona op omvallen. Zalen moesten een groot deel van hun personeel ontslaan. Duizenden werkers in deze sector zien hun gedeelde levenswerk in elkaar storten. Het is daarom tijd om de kunsten in de stad te redden. Sectoren in de kunst en cultuur, die kwaliteit leveren en worstelen om te overleven, kunnen daarom maken op steun van een speciaal daartoe ingezet fonds. Het aantal instellingen dat aanspraak maakt op langjarige

financiële ondersteuning van de stad wordt stap voor stap uitgebreid.

De beste stadspromotie is een bloeiend cultureel leven. Het geld dat is gereserveerd voor 'citymarketing' – de promotie van de stad – wordt voortaan ingezet voor Amsterdamse kunst en cultuur.

We stimuleren popmuziek en podiumkunsten

Samen met de provincie komen we tot een basisinfrastructuur voor een gezonde popcultuur, zowel voor amateurs als professionals. Die basisinfrastructuur bewaken we. Onder de vleugels van een daadkrachtige nationale popkoepel, ontwikkelt Amsterdam samen met de provincie een eigen popkoepel, wat een expertisepunt is voor jonge makers, maar ook als 'popmakelaar' voor scholen die gastdocenten zoeken en bewakers van de lokale en provinciale popinfrastructuur. Bij het toelaten van festivals moet, naast de nu gangbare afwegingen, zoals geluidsoverlast en het milieu, ook gekeken moeten worden naar wat een organisatie bereid is te doen om ook gedurende het jaar te investeren in het popklimaat in de regio. We begeleiden jonge makers, producers en andere betrokkenen kan helpen om hun stem ook te laten horen binnen de industrie zelf. We schenken speciale aandacht aan de kleine poppodia die hun wortels hebben in het jeugd- en welzijnswerk.

Kunst en cultuur voor iedereen

Alle Amsterdammers krijgen jaarlijks een kaartje om een museum in de stad gratis te bezoeken. Grote musea worden gastvrijer door 's avonds langer open te blijven. Cultuur heeft beoefenaars nodig, die ergens het vak moeten leren. De SP zet in op het ondersteunen van 'buurtcultuur' in de breedste zin van het woord, bijvoorbeeld buurttheaters, volksopera en kleine poppodia.

Een moderne bibliotheek in elke buurt

We willen in elke buurt een moderne en goed uitgeruste bibliotheek. De bibliotheek mag nooit de dupe zijn van bezuinigingsbeleid. De bibliotheek is een spil voor de ontmoeting, het gesprek en de verdere ontwikkeling van mensen. Het is een plek waar je terecht kunt om rustig te studeren of een krant te lezen, je te laten inspireren, te ontmoeten, of gewoon gebruik kunt maken van de computer. Ook voorgelezen worden is helaas niet in ieder gezin vanzelfsprekend. Voor sommige kinderen is de wijkbibliotheek de eerste plek waar ze in aanraking komen met boeken en voor veel jongeren is de bibliotheek de enige plek waar zij rustig hun huiswerk kunnen maken. Iedere buurt verdient daarom een moderne bibliotheek.

Muziekscholen:

Muziekscholen staan garant voor kwaliteit. We breiden daarom het laagdrempelige muziekonderwijs uit. Via minimaregelingen zorgen we ervoor dat ouders met een kleine beurs hun kinderen naar muzikles kunnen sturen en ieder kind een instrument kan leren bespelen.

Ouderbijdrage en

huiswerkbegeleiding: Hoge ouderbijdragen op scholen worden versneld afgebouwd

naar nul, zodat de ouderbijdrage geen belemmering vormt voor toegang tot de school. We streven ernaar dat mensen met een laag inkomen en een laag middeninkomen géén eigen bijdrage betalen voor de peuterspeelzaal. We zoeken naar mogelijkheden paal en perk te stellen aan dure commerciële huiswerkbegeleiding. Extra ondersteuning voor leerlingen met achterstanden moet toegankelijk zijn voor iedereen.

Leerwerkplekken en MBO-stages:

We zorgen voor meer leerwerkplekken om de baankansen voor jongeren te vergroten. Ook steekt de gemeente geld in het ontwikkelen van goede stageplekken voor mbo-studenten. Bij huidige mbo stages ontbreekt het te vaak aan een zinvolle uitdaging en goede begeleiding. Dit moet anders.

**Rafelranden,
broedplaatsen**

De stad moet lucht houden voor rafelranden, waar initiatieven neerstrijken van kunstenaars, makers en andere geïnteresseerden. Die rafelranden moeten we beschermen. Er moet meer ruimte komen voor broedplaatsen, binnen en buiten woonwijken.

We willen meer aandacht muurschilderingen en streetart, met speciale aandacht voor Lokaal streetart-talent, dat moet zich maximaal kunnen ontplooiën.

Kunstsubsidies:

Bij het verstrekken van kunstsubsidies letten we erop of voldoende instellingen worden ondersteund die kunst en cultuur op een toegankelijke manier aanbieden. Initiatieven waar mensen gratis (of erg goedkoop) met kunst in aanraking kunnen komen zijn van grote waarde.

Hoofdstuk 11 De bereikbare stad

Amsterdam is niet geschikt voor veel autoverkeer. Autoverkeer vervuult de lucht, geeft geluidsoverlast en het leidt tot ongelukken. Het verkeer in de Randstad is zelfs zo vervuילend, dat Nederland in Europa ‘koploper’ is, als het gaat om het aantal kinderen dat astma krijgt door vervuילende uitlaatgassen. We gaan daarom door met de actieplannen *Schone Lucht* en *Autoluw* die de afgelopen jaren door het stadsbestuur ingang zijn gezet. Door te stellen dat de hele bebouwde kom in Amsterdam in 2030 uitstootvrij moet zijn houden we de auto-industrie een spiegel voor en dwingen de industrie om schoner te produceren. We dringen het autoverbruik terug en geven ruim baan aan de fiets, voetganger en het openbaar vervoer. We investeren in fijnmazig en betaalbaar openbaar vervoer voor alle Amsterdammers. De maximale snelheid voor autoverkeer gaat waar het kan terug naar 30 kilometer per uur en er komen meer fietsstraten waar de auto te gast is.

De afgelopen decennia van marktwerking heeft het openbaar vervoer weinig goeds gebracht. Doordat vervoerders als marktpartijen concurrerend moeten blijven wordt er steeds weer gesneden in de dienstregeling of de arbeidsvoorwaarden van personeel. De SP doet niet mee aan de ‘uitverkoop’ van een publieke voorziening als het openbaar vervoer. We houden het GVB in handen van Amsterdam en gaan het openbaar vervoer niet aanbesteden op de markt.

Amsterdam naar 30 kilometer per uur

In de hele stad, behalve op de rijkswegen, gaat een maximumsnelheid van 30 kilometer per uur gelden. Dat vermindert de geluidsoverlast en verkeersongelukken. En het doet wat tegen het woud van verkeersborden. Het verminderen van het autoverkeer in de stad geeft ruimte voor het versmallen van vierbaanswegen tot tweebaanswegen. Dat gebeurt snel met de Weesperstraat en de komende jaren ook met de Gooiseweg, de Lelylaan en de Cornelis Douwesweg. De vrijkomende ruimte wordt gebruikt voor groen en waar mogelijk ook voor extra woonbebouwing langs deze stadsstraten.

Ruim baan voor de fiets

Het ‘Hoofdplusnet Fiets en het Plusnet’ voorzien we zo veel mogelijk van rood asfalt. Op fietspaden leidt het verschil in snelheid tussen diverse soorten fietsers tot onveilige situaties. Op plekken waar het gedrang en gevaar op fietspaden te groot wordt, gaat de maximumsnelheid omlaag naar 20 kilometer per uur. Snellere fietsers kunnen daar naar de 30 kilometer straten. We zorgen voor voldoende fiets-parkeervoorzieningen. En we starten met het oprichten van (fiets)deelcoöperaties zonder winstoogmerk. Om het autoverbruik terug te dringen gaan we mensen een betaalbaar alternatief bieden. Iedereen die de fiets wil pakken moet dat kunnen.

Fijnmazig en betaalbaar openbaar vervoer voor iedereen

Met de komst van de Noord/Zuidlijn en door bezuinigingen vanuit Den Haag is veel fijnmazig openbaar vervoer de afgelopen jaren uit de stad verdwenen. Vooral inwoners uit Noord, West en Nieuw-West zijn hier de dupe van. Daarom investeren we in fijnmazig openbaar vervoer en brengen onder andere tramlijn 14 in Bos en Lommer en buslijn 21 in de Eendracht in Nieuw-West terug. Ook maken we het openbaar vervoer goedkoper en vrijer toegankelijk voor iedereen. Om te beginnen starten we met het gratis maken van het openbaar vervoer voor mensen met de laagste inkomens. Kinderen tot elf jaar kunnen vrij gebruikmaken van het openbaar op de woensdagmiddag en in het weekend.

Onder invloed van de coronacrisis en de zware verliezen die marktpartijen als Connexxion hebben geleden zal de roep om verder te snijden in de dienstregeling in en rond Amsterdam steeds luider klinken. De SP gaat daar niet in mee. We stoppen met het snijden in bus- en tramlijnen en het opheffen van haltes om de bezuinigingen vanuit Den Haag op te vangen.

Schiphol moet krimpen

De vele vluchten van Schiphol zorgen voor veel luchtverontreiniging, CO₂-uitstoot en geluidshinder in de wijde omgeving. Om deze overlast terug te dringen wordt het maximaal toegestane aantal vluchten verlaagd naar 300.000 per jaar. De vele passagiers die alleen maar overstappen op Schiphol zijn economisch gezien van weinig waarde, de overstap functie kan daarom worden beperkt. De 'economische mythe' van Schiphol als banenmotor voor de regio wordt door steeds meer onderzoek ontkracht. De veiligheid, gezondheid en werkomstandigheden en het loon, 14 euro per uur, van het grondpersoneel op Schiphol moet worden verbeterd. Amsterdam dringt daar als aandeelhouder op aan.

Nachtvluchten en binnenlandse vluchten worden niet langer toegestaan. Als alternatief dringt Amsterdam aan op het verder verbeteren van de internationale treinverbindingen. De gemeente wendt haar invloed bij Schiphol hiertoe aan om dit voor elkaar te krijgen. We hebben niet voor niets 20% van de aandelen van Schiphol.

Benut schaarse ruimte goed:

In sommige straten is de ruimte te beperkt om alle soorten verkeer ruim baan te geven. Daar geldt voor de verdeling van de schaarse verkeersruimte de prioriteitsvolgorde: voetgangers, fietsers, openbaar vervoer, (vracht)auto's.

Schoolstraten:

Auto- en vrachtverkeer in straten bij scholen zorgt voor verkeersonveiligheid. Het schilderen van het woord 'SCHOOL' op het wegdek verandert daar niet veel aan. Beter is het om meer 'school-straten' in te voeren: afgesloten voor het autoverkeer als de school open gaat en sluit.

Parkeertarieven:

De parkeertarieven voor bezoekers van de stad mogen omhoog als dat nodig is om het bezoekersverkeer te beperken. Maar de prijs voor parkeervergunningen voor bewoners gaat niet omhoog. Zodat een parkeervergunning ook voor mensen met een laag inkomen betaalbaar blijft.

Geen nieuwe ondergrondse parkeergarages:

Er komen geen nieuwe dure en onrendabele ondergrondse parkeergarages.

Nachtmetro:

Er komt een experiment met een nachtmetro.

Nieuwe metroverbindingen:

In de regio bestaan plannen voor nieuwe metroverbindingen naar Schiphol en naar Almere, die erg veel kosten en waar de Amsterdamse reiziger niet veel aan heeft. Een nieuwe verbinding naar Schiphol is ook overbodig als het aantal vluchten en passagiers op Schiphol omlaag gaat.

Wanneer het Rijk geld beschikbaar stelt voor het doortrekken van de Noord/Zuidlijn dan kan dit geld wat de SP betreft beter besteed worden aan het sluiten van de Ringlijn tussen Sloterdijk/Isolatorweg en het Centraal Station.

Noord beter bereikbaar:

Noord wordt beter bereikbaar met nieuwe verbindingen. De stem van de Noorderling is hierbij doorslaggevend.

CONCEPT